اخبار

تهدید کی‌روش در آستانه عملی شدن

در حالی بازیکنان استقلال مدارک‌شان را برای سفر تیم‌ملی به قطر ارائه کردند که کسی از پرسپولیسی‌ها مدرکی نخواسته است. بعد از جنگ و درگیری بین کارلوس کی‌روش و برانکو ایوانکوویچ و برهم خوردن اردوی تیم‌ملی در امارات به دلیل اعتراضات گسترده و سنگین برانکو، کی‌روش اعلام کرد دیگر بازیکنان پرسپولیس را به تیم‌ملی دعوت نخواهد کرد. تجربه نشان می‌دهد کی‌روش در چنین مواقعی روی حرف خود می‌ایستد، حتی اگر بابت آن تاوان بدهد. بارزترین نمونه‌ها نیز بسته شدن درهای تیم‌ملی از گذشته تاکنون روی هادی عقیلی و سیدمهدی رحمتی بود. اما شاید کمتر کسی تصور می‌کرد کی‌روش قید استفاده از چند بازیکن برجسته در تیم پرسپولیس را بزند. در حالی که باید رفته‌رفته برای یک دیدار حساس و سرنوشت‌ساز بین تیم‌های ملی کشورمان و قطر آماده شویم، به نظر می‌رسد به‌رغم نرمش‌های فراوانی که برانکو نسبت به کی‌روش در ادبیات گفتاری‌اش به خرج داد، سرمربی تیم‌ملی همچنان روی حرف خود ایستاده و واقعا قصد استفاده از بازیکنان پرسپولیس در مقابل قطر را ندارد. تاکنون هیچ ابلاغی از فدراسیون فوتبال به باشگاه پرسپولیس بابت تحویل دادن گذرنامه بازیکنان این تیم به منظور اخذ ویزای کشور قطر صورت نگرفته است و این نشان می‌دهد احتمال همراهی کردن بازیکنان پرسپولیس با تیم‌ملی برای سفر به قطر بسیار کم و حتی شاید در حد صفر است.

■■■

آخرین وضعیت ماهینی

پزشک تیم فوتبال پرسپولیس آخرین وضعیت مصدومان این تیم را تشریح و اعلام کرد تمام بازیکنان به بازی برابر الوحده امارات می‌رسند. علیرضا حقیقت در رابطه با آخرین وضعیت بازیکنان پرسپولیس و همچنین شرایط مسمومیت حسین ماهینی گفت: متاسفانه ۳-۲ ساعت پیش از دیدار پرسپولیس و الهلال حسین ماهینی دچار یک مشکل ویروسی و دستگاه گوارشی شد و ما هر کاری از دست‌مان برمی‌آمد انجام دادیم اما متاسفانه این مدافع به بازی با الهلال نرسید. وی افزود: ماهینی در حال حاضر در صحت کامل به سر می‌برد و امروز هم با تیم تمرین خواهد کرد.

■■■

فرنگی‌کاران روس در فکر انتقام سخت از ایران

ترکیب تیم اعزامی روسیه به جام‌جهانی کشتی فرنگی ۲۰۱۷ در آبادان نشان می‌دهد روس‌ها به دنبال قهرمانی در این رقابت‌ها و گرفتن انتقام از ایران هستند. تنها ۲۳ روز تا رقابت‌های جام‌جهانی کشتی فرنگی ۲۰۱۷ در آبادان زمان باقی است که ترکیب تیم‌ملی کشتی فرنگی روسیه در این رقابت‌ها منتشر شد. بر خلاف سال گذشته که روس‌ها با ترکیبی کاملا جوان و گمنام پا به رقابت‌های جام‌جهانی شیراز گذاشتند و در فینال با نتیجه ۸ بر صفر مغلوب شاگردان بنا شدند، این بار با ترکیبی کاملا دگرگون شده و با همه نفرات اصلی و قهرمانان المپیک و جهان به ایران می‌آیند تا هم انتقام نتیجه سال گذشته را بگیرند و هم در قبال ناکامی آزادکاران‌شان در جام‌جهانی کرمانشاه قدرت‌نمایی کنند. در تیم اعزامی روسیه به رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۱۷ آبادان چهره‌های مطرحی همچون رومن ولاسوف و داوید چاکوتادزه، طلایی‌های جهان و المپیک حضور دارند و سمینوف نفر سوم المپیک و دوم جهان، سورکوف نفر سوم جهان، چنگیز لابازانوف و رمضان آباچاریف قهرمانان جهان به همراه یوگنی سالیف نایب‌قهرمان جهان حضور دارند تا این تیم به عنوان جدی‌ترین گزینه قهرمانی در این رقابت‌ها مطرح شود.

■■■

راز عدم شادی مسی پس از گلزنی اخیر

دلیل اصلی خوشحالی نکردن مهاجم بارسلونا پس از گلزنی برابر لگانس مشخص شد. به نقل از موندو دپورتیوو، بارسلونا توانست در هفته بیست و سوم لالیگا با ۲ گل لیونل مسی لگانس را شکست دهد و ۳ امتیاز مهم بازی را کسب کند. این بازی که با پیروزی ۲ بر یک آبی‌واناری‌ها به پایان رسید با حاشیه همراه بود. شادی نکردن لیونل مسی پس از گلزنی در دقیقه ۸۹ اتفاق عجیبی بود. ابتدا به نظر می‌رسید به خاطر عملکرد بد تیم، مهاجم آرژانتینی شادی نکرده است اما مسی به علت هو شدن چند هم‌تیمی‌اش و سوت‌های اعتراض‌آمیز هواداران به علت نمایش تیم، چنین واکنشی را نشان داد. البته دلایل دیگری نیز در این‌باره مطرح شده بود. گفته می‌شد ستاره بارسلونا به خاطر نمایش ضعیفش برابر پاری‌سن‌ژرمن در لیگ قهرمانان اروپا پس از گل خوشحالی نکرده است اما دلیل اصلی او سوت‌های اعتراض‌آمیز هواداران بارسا بود.

با توجه به اتفاقات روز اول و سطح بالای رقبای قرمزها

کار دشوار پرسپولیس در آسیا

پرسپولیس در دیدار نخست خود برابر الهلال میزبان بود هر چند این دیدار در عمان برگزار شد. سرخپوشان برای صعود به دور بعد باید در دیدار برابر الوحده نتیجه خوبی به دست آورند. پرسپولیس کار خود را در لیگ قهرمانان آسیا با تساوی برابر الهلال عربستان آغاز کرد. صدرنشین لیگ ایران که در عمان به مصاف صدرنشین لیگ عربستان رفت با گل محسن مسلمان از حریف سرشناس خود پیش افتاد اما در نهایت روی اشتباه خط دفاعی و دروازه‌بان گل تساوی را دریافت کرد تا این بازی حساس برنده نداشته باشد. پرسپولیس برای صعود به دور بعد کار بسیار سختی پیش رو دارد. این تیم در دیدار بعدی خود باید در امارات به مصاف الوحده برود که یک مربی بزرگ به نام خاویر آگیره را روی نیمکت خود می‌بیند. پرسپولیس اگر می‌خواهد به دور بعد راه پیدا کند باید در امارات به پیروزی برسد و با توجه به اینکه الوحده هم در این دیدار به دنبال پیروزی است سرخپوشان کار بسیار سختی پیش رو دارند. صعود کردن از این گروه بسیار سخت است. الهلال عربستان صدرنشین لیگ عربستان است و از طرف دیگر هم الریان با مایکل لادروپ تیم بسیار آماده‌ای نشان داده است. این تیم توانست با شکست دادن الوحده در صدر جدول رده‌بندی این گروه قرار گیرد. پرسپولیس کار سختی برای صعود به دور بعد دارد. این تیم نمی‌تواند در ورزشگاه خانگی خود از الهلال پذیرایی کند و چه بسا این مساله در پایان، کار دست سرخپوشان بدهد. صعود کردن یا نکردن تیم برانکو تا حدود زیادی بستگی به دیدار دوم این تیم برابر الوحده امارات دارد و اگر نماینده امارات در دیدار دوم خود هم تن به شکست دهد شاید دیگر شانسی برای صعود نداشته باشد. پرسپولیس هم با شکست در این دیدار امید کمی برای صعود خواهد داشت.

■ **ناموفق‌ترین ایده پروفسور**

پرسپولیس موفق برانکو، بیشتر از ستاره‌های فانتزی و گل‌های طارمی، مدیون بازیکنان کارگرش بود. کمال کامیابی‌نیا و فرشاد احمدزاده که با پرس سنگین جلوی بازیسازی حریف را می‌گرفتند و پرسپولیس را در موقعیت حمله نگه می‌داشتند. اتفاقا این دو بازیکن، تنها مهره‌هایی هستند که برانکو در این دو سال جز زمان مصدومیت و محرومیت، یک بار هم آنها را نیمکت‌نشین نکرده است. دو بازیکنی که یکی از آنها، در هفته‌های اخیر از ستاره تبدیل به بابک حاتمی جدید پرسپولیس شده و اوضاع خوبی ندارد. فرشاد احمدزاده فصل پیش نقش پررنگی روی عملکرد دفاعی پرسپولیس داشت. پرسپولیسی‌ها بدون او، از سیاه‌جامگان دو گل خوردند و بیرون رفتنش در بازی با نفت تهران، قهرمانی را از پرسپولیس گرفت. برانکو در دقایق پایانی بازی با نفت، احمدزاده را که تا آن لحظه امیری را از بازی خارج کرده بود بیرون کشید و چند دقیقه بعد، امیری گل برتری نفت را زد و پرسپولیس را از صدر جدول پایین آورد. حالا اصرار برانکو به استفاده از بازیکنانش در پست‌های کاملا غیرتخصصی، باعث شده او از مهره همیشه ثابت تیم برنده، تبدیل به پاشنه آشیل پرسپولیس شود. آمار احمدزاده در بازی روز سه‌شنبه پرسپولیس و الهلال هم زیاد خوب نبود. او ۱۰ بار از حریف توپ‌گیری کرد و نبردهای هوایی موفقی داشت اما از ۴۶ پاسی که داد، فقط نیمی از توپ‌هایش را به مقصد رساند. تا قبل از تبدیل شدن احمدزاده به مدافع چپ ثابت پرسپولیس، این تیم در ۱۹ بازی مجموعا ۵ گل خورده داشت اما در ۴ بازی اخیر با حضور فرشاد احمدزاده در این پست، ۵ گل خورده است. بردن فرشاد احمدزاده به پست دفاع چپ، فعلا برای معامله‌ای دوسر باخت بوده است. شماره ۱۰ پرسپولیس روزهای سختی را می‌گذراند، با غیبت او در خط هافبک، حریفان پرسپولیس راحت‌تر بازیسازی می‌کنند و علاوه بر این، می‌توانند سمت چپ پرسپولیس را هم به عنوان هدف حملات‌شان قرار دهند. فعلا برانکو در غیاب حاتمی و نورمحمدی و علی عسگری، خودش دست به کار شده و با تغییر پست‌های عجیب، ستاره‌های سابق تیم را به سوژه حریف تبدیل می‌کند.

■ **پرسپولیس خوب نبود؟**

انتقادها به بازی کسل‌کننده پرسپولیس مقابل الهلال شروع شد. بدون توجه به اینکه قدرت الهلال با تیم‌های لیگ ایران قابل قیاس نیست. تیم اول عربستان، در این فصل در قامت یک تیم قدرتمند آسیایی ظاهر شده و نباید با تیم‌های داخلی مقایسه شود اما پرسپولیس مقابل این تیم هم با برنامه و خوب ظاهر شد. اگر کسی انتظار داشته تیم برانکو در این مسابقه هم مانند بازی‌های داخلی، سراسر هجومی باشد و موقعیت‌های زیادی به وجود بیاورد، انتظار نابجایی داشته است. الهلال تا هفته نوزدهم به اندازه پرسپولیس در لیگ شکست خورد. الهلال بیشتر از هر تیمی در لیگ عربستان گل زد و کمتر از همه تیم‌های دیگر گل دریافت کرد. آمارهایی که نشان می‌دهد تیم برانکو به درستی بی‌گدار به آب نزد و منطق را فدای احساس نکرد. اما آیا ادعای خیلی از بینندگان این مسابقه مبنی بر ضعیف بودن پرسپولیس در نخستین دیدار آسیایی درست بود؟ بررسی می‌کنیم. سروش رفیعی طراحی حملات پرسپولیس را برعهده داشت و در آن سمت هم نیکولاس موقعیت‌های الهلال را خلق می‌کرد. نیکولاس تنها بازیکن زمین بود که دو بار موقعیت خلق کرد. حتی گل تیم عربستانی هم روی سانتر این بازیکن به ثمر رسید ولی آمار نشان می‌دهد فارغ از صحنه گل، طراح پرسپولیس از بهترین بازیکن حریف هم بهتر بود. شما هم باور دارید که صادق محرمی در این بازی ناکام بود؟ اما مقایسه آمار این بازیکن مقابل سپاهان و الهلال نشان می‌دهد این جوان ۲۰ ساله در بازی برابر الهلال عملکرد بهتری داشته است. در آمار مسابقه مشخص است یکی از تحت فشارترین بازیکنان پرسپولیس هم عملکرد بدی نداشت. برتری اصلی الهلال به پرسپولیس، مهاجمان این تیم بود. مهاجم‌های پرسپولیس روز خوبی را برابر دفاع آهنین الهلال نداشتند. تیم عربستانی در لیگ داخلی میانگین ۰/۶ گل در هر بازی را به جای گذاشت و بیش از نیمی از بازی‌ها را کلین‌شیت کرد. پرسپولیس به تیمی که در لیگ عربستان ۱۰ بازی از ۱۹ مسابقه‌اش گلی نخورد، موفق شد گل بزند. حتی در هیت‌مپ (نقشه گرمایشی بازیکنان در زمین) الهلال هم مشخص است که این تیم جز یک گل صحیح و یک گل آفساید، دیگر به دروازه پرسپولیس نرسید. نقشه حرکتی این تیم نشان می‌دهد بیشتر حرکت در گوشه و میانه زمین بود و پرسپولیسی‌ها اجازه نزدیک شدن به دروازه‌شان را ندادند.

■ کیوسک

مارکا

حرص قهرمانان

موندودپورتیوو

بیرین، هدف شماره یک بارسا

گاتزتا

بونوچی تو اخراجی

آ.اس

جریمه شده

خارجی‌های ما و خارجی‌های رقبای ما در آسیا

بنجل نخریم بهتر است

نادر نامدار: از ۴ گلی که در روز اول لیگ قهرمانان آسیا وارد دروازه نمایندگان ایران شد، ۳ گل را باید به حساب بازیکنان خارجی و گرانقیمت حریفان بنویسیم. هر دو گلی که استقلال از الاهلی عربستان دریافت کرد روی ارسال‌های اورتون ریبیروی برزیلی و ضربات ماکته دیوپ سنگالی بود. تک گل الهلال به پرسپولیس هم روی ارسال ملیسی اروگوئه‌ای و ضربه سر ادواردوی برزیلی به ثمر رسید.

البته که بی‌انصافی است اگر تمام قدرت تیم‌های عربی کشورهای حاشیه خلیج‌فارس را تنها در بازیکنان خارجی این تیم‌ها بدانیم و از نقش دیگر بازیکنان بومی این تیم‌ها غافل شویم اما مساله اصلی «تاثیرگذاری» است. بازیکنان خارجی که به استخدام تیم‌های باشگاهی کشورهای حاشیه خلیج‌فارس درمی‌آیند، عموما از کیفیت بالایی برخوردارند و علاوه بر تاثیر روی قدرت تیم، روی دیگر بازیکنان هم‌تیمی خود هم تاثیر مثبت می‌گذارند و از نظر فنی به پیشرفت آنها هم کمک می‌کنند. اصلا دلیل اصلی این همه هزینه این است که تیم‌های عربی در عرصه‌های بین‌المللی به کمک همین بازیکنان خارجی به موفقیت برسند. حالا این خارجی‌ها را با بازیکنان خارجی تیم‌های ما در لیگ قهرمانان آسیا مقایسه کنید. کدام بازیکن خارجی در این ۴ تیم به اندازه یکی از این بازیکنان تیم‌های عربی تاثیرگذار بوده است؟ البته که باشگاه‌های ثروتمند عربی می‌توانند بازیکنان بهتری نسبت به باشگاه‌های ایرانی جذب کنند اما مساله این است که بازیکنان خارجی که به فوتبال ما می‌آیند و عموما پول بهتری نسبت به بازیکنان داخلی ما می‌گیرند، به اندازه‌ای که باید کیفیت فنی و بازدهی ندارند. خارجی‌های استقلال رابسون جانواریو و پادوانی هستند که هر دو عملکردی پرنوسان دارند و پس از نمایش خوب در داربی تهران، مقابل الاهلی جزو ضعیف‌ترین بازیکنان استقلال بودند. درباره خارجی‌های پرسپولیس هم که اگر حرف نزنیم شاید بهتر باشد. خارجی‌های ذوب‌آهن هم علی حمام و ربیع عطایای لبنانی و جری بنگستون هندوراسی هستند که بی‌شک کیفیت بالاتری از بازیکنان داخلی خودمان ندارند. اینها بازیکنانی هستند که در زمین برای تیم‌های ما بازی می‌کنند و البته بخش اعظمی از بازیکنان خارجی فوتبال ما بیشتر وقت‌شان را صرف شکایت به فیفا برای گرفتن حق و حقوق خود می‌کنند؛ حقوقی که البته طبق قرارداد حق آنهاست اما هرگز کیفیت فنی متناسب با قراردادی که با آنها بسته شد را نداشتند.

با توجه به اوضاع وخیم باشگاه‌های ایرانی در بخش قراردادها و شکایت‌های تمام‌نشدنی بازیکنان خارجی از باشگاه‌های ایرانی به فیفا، شاید زمان آن رسیده که در جذب این بازیکنان کمی تجدیدنظر کنیم. با این رویه‌ای که سال‌هاست باشگاه‌های ما در پیش گرفته‌اند، بیشتر بازیکنان خارجی حاضر در فوتبال ما نه تنها کمکی به پیشرفت این فوتبال نکرده‌اند بلکه از صدقه‌سر مدیران بی‌کفایت و ناکارآمد و البته دلال‌های خوش‌اشتها، عموما دردسرساز شده‌اند و فقط و فقط به این فوتبال آسیب رسانده‌اند. همانطور که ما از نظر مالی توان رقابت با باشگاه‌های ثروتمند عربی را نداریم، آنها هم از نظر سرمایه انسانی و استعداد مقابل ما بسیار ضعیف‌تر هستند و چه بهتر که به جای صرف هزینه‌های گزاف برای جذب بازیکنان خارجی که بیشتر به هندوانه‌های دربسته شبیه هستند، روی جوانان‌مان سرمایه‌گذاری کنیم. همان کاری که علیرضا منصوریان خواسته یا ناخواسته در استقلال انجام داده است. بی‌شک همین بازیکنان جوان استقلال در سال‌های آینده می‌توانند با پیوستن به تیم‌های خارجی، برای استقلال درآمدزایی هم کنند و چندین برابر هزینه‌ای که صرف آنها شده را به باشگاه بازگردانند.

یادداشت

شب باشکوه اتحاد

خوب، بد، زشت

آدام بیت: پیروزی ۵ بر ۳ مقابل موناکو از جنس بازی‌های مقتدرانه و مسلطی نبود که هواداران سیتی پیش از شروع کار پپ گوآردیولا به خوشان وعده داده بودند. آنچه دیشب در اتحاد گذشت انگار ترکیبی جدید از فوتبال هجومی گواردیولا بود که از فیلتر سیتی رد شده بود و نمایش آشفته باشکوهی پدید آورده بود که سیتیزن‌ها سال‌ها درباره‌اش حرف خواهند زد.

دوران ویلی کابایرو در سیتی روی مرزی بین دوسوی درماندگی و قهرمانی پیش رفته اما دروازه‌بان اسپانیایی در این بازی رپرتواری کامل از تمام جوانب بازی‌اش را به نمایش گذاشت. رادامل فالکائو و جان استونز هم هر کدام نسخه خودشان از خوب، بد، زشت را در این شب اجرا کردند، در شبی که سرخیو آگوئرو یکی از ساده‌ترین و یکی از زیباترین گل‌های تاریخ فوتبالش را زد و البته جایی میان همه این هیاهوها سیتی بازی را برد.

در بازی‌های حذفی چمپیونزلیگ، وقتی تیم‌های به نظر کوچک‌تر تورنمنت را ترک کرده‌اند، معمولا یک بار شلیک به پای خود برای کنار رفتن از جام کافی است اما سیتی در بازی رفت مقابل موناکو ۳ بار پای خودش را هدف قرار داد و انگار می‌خواست تیر خلاص را هم در جمجمه‌اش خالی کند اما در نهایت، در حالی که تا ۲۰ دقیقه به پایان بازی مانده یک گل عقب بود، موفق شد زمین را با پیروزی ۵ بر ۳ ترک کند. این نخستین‌باری بود که در دور رفت یک بازی حذفی در چمپیونزلیگ ۸ گل زده می‌شد. رکورد تعداد کارت‌های زرد در یک بازی هم حتی در این شب شکسته شد تا خاطراتی از پیروزی آشفته و پرهیاهوی چلسی مقابل بارسلونا در ۲۰۰۴ و تلاش نافرجام و محتوم منچستریونایتد برای بازگشت به بازی مقابل رئال‌مادرید در ۲۰۰۵ زنده شود. البته موناکو پشتوانه تاریخی هیچ‌کدام از این تیم‌ها را ندارد اما شاگردان لئوناردو ژاردیم در این شب فوتبال وحشی و آزادی بازی کردند که کمتر نمونه‌اش را در دور حذفی چمپیونزلیگ می‌بینیم. درست است که سیتی حالا موقعیت خوبی برای صعود دارد اما به هیچ‌وجه نمی‌توانیم از این بازی به عنوان نمایشی مسلط از آنها نام ببریم و تکلیف نهایی را قطعی بدانیم، چون برای ۷۰ دقیقه موناکو عملا مهارناپذیر بود. موناکو با سرعت بالای بال‌هایش خط دفاعی سیتی را مدام از این سو به آن سو می‌کشید. تماشای احیای فالکائو که مشخصا ۲ فصل کابوس‌وار را در انگلیس پشت‌سر گذاشت لذت‌بخش بود و البته از آن جذاب‌تر درخشش کیلین امباپه ۱۸ ساله در این صحنه اروپایی بود، بازیکنی که دیگر خودش هم تلاش به نشان دادن شباهت‌هایش با تیری آنری می‌کند و در این امر موفق می‌شود. هواداران سیتیزن‌ها علاقه چندانی به چمپیونزلیگ و بویژه کسانی که برپا و اداره‌اش می‌کنند ندارند. هو کردن سرود این تورنمنت پیش از شروع بازی اتفاقی تازه و نامنتظره نبود اما خشم این تماشاگران با پیش رفتن بازی و تصمیماتی که به ضررشان اعلام شد بیشتر و بیشتر هم شد و در نهایت جوی آفرید که حداقل این فصل نمونه‌اش را شاهد نبوده‌ایم. هواداران سیتی که یکی از باشکوه‌ترین شب‌های اروپایی‌شان را تجربه کرده بودند در لحظات پایانی بازی نام گواردیولا را فریاد می‌کشیدند و این دم لذت‌بخش را غنیمت می‌شمردند. اینجا خبری از تماشاگرانی که با آرامش و تفکر از نبوغ تاکتیکی گواردیولا و مثلا استفاده متفاوتش از فول‌بک‌ها لذت ببرند نبود. اتفاقا به عکس این شب سوالات زیادی درباره این جنبه‌های بازی سیتی با خودش داشت، اینکه کابایرو هر وقت می‌خواست با پاسی کوتاه خودش را نجات دهد به دردسر بیشتری می‌افتاد، اینکه چطور جان استونز در کورسی سرعتی از مهاجمی ۳۱ ساله عقب ماند یا اینکه نیکولاس اوتامندی چطور هیچ موقعیت خطرناکی را پیش‌بینی نکرد. این نکات همه برای سیتی نگران‌کننده است و معمولا هیچ قهرمان چمپیونزلیگی را با چنین ضعف‌هایی نمی‌شناسیم. خلاصه نمایش سیتی را در این شب می‌توانیم از این دریچه ببینیم: تیم گواردیولا در یک بازی حذفی به اندازه کل بازی‌های حذفی فصل پیش اتلتیکومادرید در راه رسیدن به فینال گل زد و در عوض به اندازه کل ۷ بازی رئال‌مادرید از دور حذفی تا فینال و قهرمانی فصل پیش گل خورد.

این شب نشانه‌ای از تیمی که آماده قهرمانی چمپیونزلیگ شده با خودش نداشت، بلکه فرصتی بود برای تقدیر از هر دو مربی که بازی‌ای فوق‌العاده جذاب و به یادماندنی بر پا کردند. این راه بردن چمپیونزلیگ نبود اما دقیقا راه آفریدن خاطراتی فراموش‌نشدنی را نشان داد. در این شب، مثل خط دفاعی دو تیم، نمی‌شد به هیچ اتفاقی نه گفت.